

O Kruis, onze enige hoop.

TOT VROOM AANDENKEN

aan Mevrouw

CELINA MESTRUM

weduwe van de Heer

Arthur J.-B. DE PESSEMIER

geboren te Zelzate de 25 september 1894 en godvruchtig overleden in de Kliniek St. Franciscus te Brakel de 21 maart 1975, gesterkt door het H. Sakrament der Zieken Lid v.d. Vrouwengilde en de Kristene Bond van Gepensioneerden

Bescheiden en fier, beleefd en niet opdringerig dankbaar een liefdevolle attentie waarderende en nooit hard rechten opeisende. — Zij volgde de levensweg die haar door de Voorzienigheid werd aangewezen en eerbiedigde meteen de vrije persoonlijkheid in de mens. Zij was ons nabij en toch nog op eerbiedige afstand.

Nooit oordeelde zij over anderen — zij zweeg of ging humoristisch of ietwat guldig aan al wat terneerdrukt voorbij.

Karaktervol en moedig stapte zij door het leven, zorgde voor haar gezin en deed haar best in de opvoeding van haar kinderen.

Het was een zeer zware slag tijdens haar levensavond twee van haar zonen te verliezen — dit is een natuurlijke breuk waarbij men niet moet troosten en niet moet spreken met fraaie woorden, want de band tussen ouders en kind is te sterk en te innig.

Ook dit had zij begrepen — zij zweeg, zij leed, zij hoopte, zij leefde voort, bad en wilde niet met haar lijden en zorgen anderen nutteloos vervelen. Haar woorden waren: "Wij moeten bidden" en in het gebed vond zij de nodige kracht.

Het is een geluk een goed en schoon mens te zijn.

Bemide kinderen, kleinkinderen, familieleden en vrienden, gij weet hoe ik met u en voor u geleefd heb — dat mijn geest in u voortleve door uw moed en karaktervastheid.

Mevrouw Valère DE PESSEMIER-VAN DER HAUWAERT,

Mevrouw Antoine DE PESSEMIER-WARGNIER en kinderen,

De Heer en Mevrouw Étienne DE PESSEMIER-BALDIT en kinderen,

De families MESTRUM, BUYSE, DE PESSEMIER, EECKHOUT,

DE BACKER en DE RIDDER

danken U voor uw gebed en blijken van deelneming.